

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)
po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2019r.,
w sprawie **Z. T.**
skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw.
z art. 64 § 1 k.k. i in.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 8 listopada 2018r. r., sygn. akt II Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z.
z dnia 4 czerwca 2018r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na wstępie należało zauważyć, że samo wniesienie kasacji nie uzasadniało wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wniesionym od prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego skazujący Z. T. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, obrońca zamieścił wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Wnioskodawca zbagatelizował całkowicie, że uznanie takiego postulatu za zasadny mogło być następstwem zupełnie wyjątkowych względów, których autor w przedmiotowej sprawie nie wykazał. Powołując konieczność odstępstwa od reguły wyrażonej w art. 9 k.k.w., obrońca ograniczył się do stwierdzenia, że skazany jest ciężko

chory, co spowodowało, że odroczone mu odbywanie kary w innej sprawie. Wykazana okoliczność w żadnym wypadku nie może być podstawą do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Względy zdrowotne skazanego mogą uzasadniać starania o odroczenie lub przerwę w wykonaniu kary (art. 150 i 153 k.k.w.).

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

[aw]